

ветни мърки, за да не позволи на българскитѣ поданици да напущатъ територията ѝ, за да постъпватъ въ войската, марината или въ въздухоплавателната служба на нѣкоя чужда сила, или за да ѝ бждатъ придадени, за да я подготвятъ или въобще да дадатъ съдействие за военното, морското или въздухоплавателно обучение въ нѣкоя чужда страна.

Съюзнитѣ и Сдружени Сили се съгласяватъ, до колкото се отнася до тѣхъ, щото следъ влизането въ сила на настоящия договоръ, да не приематъ въ войската, марината или въздухоплавателнитѣ си сили, нито да аташиратъ къмъ тѣхъ, никой български поданикъ съ цель да подпомага на военното обучение и въобще да не взематъ български поданикъ като воененъ, морски, или въздухоплавателенъ инструкторъ.

При все това настоящитѣ постановления не накърняватъ никакъ правото на Франция да попълва чуждестранния легионъ съгласно френскитѣ военни закони и правилници.

Чл. 104.⁷⁷⁾ Презъ всичкото време, докато ще бжде въ сила настоящия

quitter son territoire pour s'enrôler dans l'armée, la flotte ou le service aéronautique d'aucune Puissance étrangère, ou pour lui être attaché en vue d'aider à son entraînement ou, en général, de donner un concours à l'instruction militaire navale ou aéronautique dans un pays étranger.

Les Puissances alliées et associées conviennent, en ce qui les concerne, qu'à partir de la mise en vigueur du présent Traité, elles ne devront pas enrôler dans leurs armées, leur flotte ou leurs forces aéronautiques, ni y attacher aucun ressortissant bulgare en vue d'aider à l'entraînement militaire, ou en général, d'employer un ressortissant bulgare comme instructeur militaire, naval ou aéronautique.

Toutefois, la présente disposition ne porte aucune atteinte au droit de la France de recruter la Légion étrangère conformément aux lois et règlements militaires français.

Art. 104. Aussi longtemps que le présent Traité restera en vigueur, la

⁷⁷⁾ Гл. Заб. къмъ чл. 94 края.

Въ обясненията на чл. 94 се изложи въпросътъ, по воениятъ контролъ въ България. Разискванъ въ Съвета на О. Н. на 17 Юни 1924 г. се взе решение, като се натовариха съответнитѣ комисиѣ да изготвятъ проекта за контролъ върху разорженитѣ страни. Презъ Септември 1924 г. въ петата сесия на Събранието на О. Н. проектитѣ бѣха разгледани. На 27 Септември с. г. се гласува следната програма за контрола отъ О. Н. върху разорженитѣ страни:

Гл. I. *Естество и просторъ на издирванията.* Издирванията, предвидени по чл. 213 отъ Версайския договоръ, чл. 150 отъ Сенъ-Жерменския договоръ, чл. 143 отъ Трианонския договоръ и чл. 104 отъ Ньойския договоръ, могатъ да ставатъ досежно военнитѣ, морски и въздухоплавателни клаузи, а именно по следнитѣ точки:

а.- Законодателство (военни закони, бюджетъ).

б.- Численостъ.

в.- Материална часть, съществуваща, или въ строежъ (включително и въздухоплавателенъ материалъ, фабрика за оржжия и за бойни припаси).

г.- обучение, тренировка за война.

д.- постройка на нови военни параходи.

Гл. II. *Инициатива.* Безъ да се накърнява правото на всѣки членъ отъ Съвета да сезира направо този последния, всѣко правителство на държава, която е членъ на Обществото на Народитѣ, може да предложи на Главния Секретаръ, и иска разискванетоъ въ Съвета всички доклади или сведения, които споредъ мнението на правителството биха изисквали упражнението на правото за контролъ. Преписи отъ докладитѣ и сведенията се изпращатъ на Постоянната Сжвещателна Комисия веднага следъ тѣхното получаване. Всѣко решение за упражняване правото на контролъ, признато